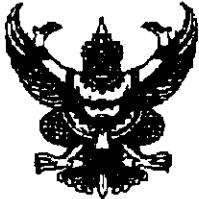

ด่วนที่สุด

ที่ กก 1305/ 1433

2367

๑๙๙๘ ๒๐

กรุงเทพมหานคร

173 ถนนดินสอ กรุงฯ 10200

๒๙ มีนาคม 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาวัฒนธรรมฯ

อ้างถึง หนังสือที่ นร 0503/ว(ล)2692 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาวัฒนธรรมฯ แจ้งให้กรุงเทพมหานครพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือในประเด็นอื่นที่เห็นสมควรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาวัฒนธรรมฯ และให้แจ้งผลการพิจารณาภายในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 นี้

กรุงเทพมหานคร ได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. มาตรา 9(5) บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการสรรหาคนที่มีจำนวนสิบสองคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควร ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการตามมาตรา 7(3) และ (4) เพื่อทำหน้าที่ในคณะกรรมการกลาง กำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นควรเพิ่ม “ผู้แทนกรุงเทพมหานคร”

เหตุผล กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางแห่งความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความทันสมัยทางเทคโนโลยี การเกิดธุรกิจค้าปลีกค้าส่งนี้จะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกrüngเทพมหานคร ในฐานะเมืองหลวงของประเทศไทยและฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากแหล่งธุรกิจค้าปลีกค้าส่งจำนวนมากตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การมี “ผู้แทนกรุงเทพมหานคร” ในคณะกรรมการสรรหาจะแสดงให้เห็นถึงการเปิดโอกาสให้กรุงเทพมหานคร ได้มีส่วนร่วมในการคัดสรรเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติหลากหลาย เป็นผู้ที่จะสามารถช่วยปั้นหาอุปสรรค การแก้ไขปัญหาและอนาคตของการดำเนินธุรกิจค้าปลีกค้าส่งให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจในแต่ละท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. มาตรา 21 บัญญัติให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเรียกโดยย่อว่า “กจด.” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ กกค. ทำหน้าที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง กรุงเทพมหานคร

(2) ในเขตจังหวัดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ.....

และให้มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดของตนตามมาตรา 23

จากมาตรา 21(1) เห็นควรให้กรุงเทพมหานครมีคณะกรรมการระดับจังหวัดเรียกโดยย่อว่า(จาก.กทม.) โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 23 เช่นเดียวกับคณะกรรมการระดับจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการในระดับของกรุงเทพมหานครอาจประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลาจากภาคเอกชนหรือองค์กรเอกชนซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง และข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยบุคคลดังกล่าวอาจได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เหตุผล การกำหนดให้ระดับจังหวัดมีคณะกรรมการฯ รับผิดชอบในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งในแต่ละพื้นที่จังหวัด หากพิจารณาโครงสร้างการบริหารราชการ สภาพพื้นที่การปกครอง การกิจกรรมบริการสาธารณูปโภค กรุงเทพมหานครก็เปรียบได้ว่าเป็นจังหวัดหนึ่ง เช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ดังนั้นการกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีคณะกรรมการระดับกรุงเทพมหานครจะยังผลให้การกำกับดูแลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อจากกรุงเทพมหานครย่อมสามารถเข้าถึง และเข้าใจสภาพปัญหาโดยทั่วไปของพื้นที่ได้ และกรุงเทพมหานครมีบุคลากรที่ดูแลครอบคลุมเขตพื้นที่ 50 สำนักงานเขตได้เป็นอย่างดี

3. เห็นควรเพิ่มข้อความ "ให้หมายเหตุท้องถิ่น" ในมาตรา 20(1) เรื่องอำนาจหน้าที่คณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งความว่า "...ตลอดจนการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ให้หมายเหตุท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจการค้าของประเทศไทย..."

เหตุผล สภาพพื้นที่ทางภาคภาค เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ของแต่ละท้องถิ่นมีสภาพที่แตกต่างกัน ดังนั้น การประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งอาจส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมในหลายๆ ด้านกับท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิรักษ์ โภ邪ะโยธิน)
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

สำนักการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

โทร. 0 2224 1916

โทรสาร 0 2224 1916